

"Daj mi už pokoj! idem pozrieť marhulku !" nahnevaný muž vykrikol a treskol dverami. Polorozpadnutý domček stál za koľajnicami, bokom od dediny. Kríky ohraničovali dvor čiastočne zaprataný drevom na kúrenie. V jeho rohu stála marhuľa, ktorú polieval svojou žltou tekutinou.

Popritom sledoval oblohu. Pretože chalupa bola pri poli, neboli tu lampy. Hviezdy sa leskli na čiernej oblohe.

'juuuj, keby tak prišli....' nestihol myšlienku dokončiť a obrovské koleso zatemnilo Mesiac aj Mliečnu cestu.

Necitol, že jeho topánky zmaca jeho útrobná tekutina. V strede sa objavil bieložltý otvor a pomaly sa rozširoval. Kruh sa posúval nad neho až sa chlapík ocitol v svetelnom kuželi.

Dvere vrzgli, žena stukla zapaľovačom a až vtedy si všimla tú vesmírnu loď.

"Nieeee! Choď preč! Keď ta to unesie, budú robiť na tebe pokusy," zúfalý hlas sa niesol k chlapíkovi.

Toho však začínalo napínať, tiekla po ňom čierna, trochu hustejšia tekutina a odporne zapáchala.

"Ty hovado! To musíš šťať zrovna na mňa?" nadávky sa rinuli z chlapíka ostošesť. Nuž, karma je zdarma.